

СТАНОВИЩЕ

На Проф. Екатерина Русинова, НБУ, София

За дисертационния труд на докторанта Камен Тодоров Цветков на тема „Нефигуралната скулптура в Европа от епохата на модернизма и нейните проекции в българската скулптура през последните пет десетилетия“, професионално направление – 8.2. Изобразително изкуство, научна специалност – „Изкуствознание и изобразителни изкуства“

Основният, изследван проблем в дисертационния труд на докторанта Камен Цветков е достатъчно актуален, разглеждайки най-важните аспекти на възникване, развитие и значимостта на нефигуралната скулптура в Европа през 20-ти век и комуникативността на този жанр в изобразителното изкуство.

Интерес представлява и разглежданото в дисертационния труд на проекциите на нефигуралната скулптура от епохата на модернизма в творчеството на български автори в периода 1960-2010 г., което до този момент не е прочвано достатъчно от нашите историци на изкуството.

Изследването ни доказва как нефигурализмът сравнително бързо се възприема от някои представители на модернизма, като изразен, пластичен език, отговарящ на новото време. Поради факта, че този метод носи съвременен заряд, той дава нови възможности за въздействие на художника върху зрителя и ценителя на изобразителното изкуство, като оказва сериозно влияние върху развитието на изобразителното изкуство.

В изследването е отделено важно място на комуникативната функция на пластичното изкуство. Тук средствата, с които борави изобразителното изкуство – цвят, линия, форма, обем са натоварени с нова роля, която авторът на дисертационния труд анализира.

Значим момент в дисертационния труд е разглеждането и анализирането на влиянието, което оказва нефигурализмът европейското изкуство от първата половина на 20-ти век върху развитието на българската скулптура през последните десетилетия.

Предмет на изследването е влиянието, което нефигуративната скулптура в Европа от началото на 20-ти век оказва върху развитието на българската скулптура от 60-те години до наши дни. Обект на изследването в този аспект с тенденциите в творчеството на някои български скулптори, работещи в този период, носещи белезите на нефигуративната скулптура в Европа от епохата на модернизма.

Целите на изследването са съвсем конкретни и се отнасят до:

- проучване влиянието на нефигуративната скулптура в Европа от епохата на модернизма върху българската скулптура от 70-те години на 20-ти век до наши дни;
- проследяване и систематизиране на развитието на нефигуративната скулптура в творчеството на някои български автори от този период.

Структурата на дисертационния труд следва смисъла на изследването. Включени са увод, три отделни глави, заключение, библиография, албум и илюстрации.

В увода на дисертационния труд са отбелязани мотивите за избор на конкретната тема, актуалността и знаимостта на изследването.

В първата глава на дисертационния труд авторът се спира на три момента, а именно:

- изкуството като познавателен процес и форма на комуникация;

- възникване и развитие на нефигуралната скулптура в контекста на западноевропейското изобразително изкуство от началото на 20-ти век;
- прояви в нефигуралната скулптура в разглеждания период, разкриващи различни похвати за въздействие върху съзнанието на зрителя;

Втората глава на изследването се концентрира върху определени критерии за подбор на българските автори произведения, включени в изследването. Тази глава проследява белези в творчеството на някои български скулптори, носещи характеристиките на нефигурализма.

Третата глава на изследването разглежда и личния принос на автора към предмета на дисертационния труд. В произведенията, реализирани в периода 1995 – 2012 г. се срещат характерни белези, присъщи на модернизма, но също и похвати за въздействие върху съзнанието на зрителите използвани от представителите на нефигуративната скулптура.

Творбите засягат проблеми, отнасящи се единствено до прастичния аспект на формата и нейното възприятие от публиката.

Процесите в развитието на българското изобразително изкуство и по-специално скулптурата в периода от 60-те години на 20-ти век до края на първото десетилетие на 21-ви век, свързани с модела на нефигурализма, предизвикват сред изкуствоведите и теоритиците на изкуството различни мнения. Авторът на дисертационния труд проследява подробно тези мнения, като достига до заключението, че появата на творби, в които личат похвати за въздействие върху зрителя, използване от европейски творци в началото на миналото столетие, ясно показва влиянието, което творчеството на тези художници е оказало върху развитието на нефигуративната скулптура в България през 1960-2010 г.

Смятам, че дисертационният труд на докторанта Камен Цветков има определени приноси за критичния анализ на проблема – нефигуративна скулптура и въздействието ѝ върху зрителя, като се отделя специално внимание на българската нефигуративна скулптура и автори, работещи в тази посока.

Извършено е сериозно проучване, проследени са някои аспекти от творчеството на конкретни български автори в областта на нефигуративната скулптура, направен е сравнителен разбор на техни произведения.

В заключение, смятам, че авторът Камен Цветков се е справил много добре с разработката на дисертационния труд на тема: „Нефигуралната скулптура в Европа от епохата на модернизма и нейните проекции в българската скулптура през последните пет десетилетия“.

Подкрепям присъждането на научно-образователна степен „доктор“ на Камен Тодоров Цветков, от професионално направление 8.2. Изобразително изкуство, с научна специалност – „Изкуствознание и изобразителни изкуства“.

4 декември 2015 г.

/Проф. Ек. Русинова/